Хтось приніс мені нарцис
І пучечок конвалії...
Десь шумить зелений ліс...
Десь розквітнули надії...
Хлопче, вір — без вороття
Промайнуть чудні ці роки,
Верне знов тобі життя
Почуття й думки глибокі.
Бо ж і ми у кельї цій
Бачим ще краєчок неба...
Бачим промінь золотий...
Ні! Журитись нам не треба.
Глянь — межа того життя

Ой, ой, ой, уже близенько.
Та жалю не знаю йя,-
Бо танцює Дорошенко!
17.5.1930,
Харківська в'язниця.